

از ازدواج تا رستگاری
روان‌شناسی ازدواج

گفت‌وگویی خواستگاران

عاقل کسی است که فرق بین خوب و خوب‌تر را تشخیص دهد. اغلب دختران و پسران در جامعه‌ی امروزی، موفق شده‌اند که به اعتمادبه‌نفس و اتکا به خویش دست‌یابند، در مجامع عمومی حضور یابند، تحصیل کنند، در دریای بی‌کران و پرتعداد جوامع به تعامل با مردم بپردازند و در ارتباط با جنس مخالف در محیط‌های شغلی، فرهنگی، خرید، سفر و... انفعالی عمل نمایند. حقوق خود را شناخته و به آن عمل نموده و آن‌را در خواست نمایند، اما همین دختران و پسران جوان که در محیط‌های اجتماعی این‌چنین توانا عمل می‌کنند، هنگامی که پای خواستگاری و ازدواج و صحبت آن به میان می‌آید، در استرس و فشار قرار گرفته و تنش حاصل از این امر مهم، بر اعصاب و فیزیولوژی و روان آنان تأثیرهای منفی به‌جای می‌گذارد تا جایی که خیلی از گفتنی‌ها، ناگفته باقی‌ماند و خیلی از بررسی‌ها انجام نمی‌شود و خیلی از تحقیق‌ها به تأخیر می‌افتد و در نتیجه اگر ازدواج سرنگیرد، تجربه و اندوخته‌ی مثبتی از این گذران وقت، حاصل نمی‌گردد و حتی سرخوردگی و تنفر، از این ارتباط بدانجام شکل می‌گیرد. اگر خدای ناکرده، سرانجام آن به زندگی مشترک منتهی شد که وای بر هر زوجی که عدم شفاف‌سازی‌های لازم، آنان را در برابر عمل انجام‌شده‌ای قرار دهد که این خود، شروع داستان غم‌انگیز زندگی زوج‌هایی است که بعد از ازدواج، به‌علت عدم هماهنگی، به چه‌کنم چه‌کنم‌هایی می‌افتند که سرآغاز مشکل‌های شدید روحی و لطمه‌های عاطفی یک نسل را پایه‌ریزی می‌نهد.

در این مقاله، راه‌کارهایی برای جوانانی که قصد ازدواج دارند، ارائه گردیده که با توجه به آن و البته با قراردادن آن در متن زندگی خود به‌گفت‌وشنودی منطقی در نشست خواستگاری بپردازند:

اگر کسی که با او ازدواج می‌کنید، دیدگاهی افقی به شما داشته باشد و از بالا به شما نگاه نکند، از شما در کارهایش مشورت خواهد گرفت و شما در شادی‌ها و مشکل‌های یکدیگر سهیم می‌شوید و نسبت به نظرهای همدیگر جبهه‌گیری نمی‌کنید.

• درباره‌ی کسانی که برای شما و او مهم‌اند، با یکدیگر صحبت کنید:

اگر در آغاز زندگی مشترک، اهمیتی که برای خانواده و دوستان خود به نسبت اولویت قائل‌اید را مطرح کنید، در طول زندگی از روابط صمیمانه‌ی او با گروهی از افراد نخواهید رنجید. حد و حدود این اهمیت را سؤال کنید و درباره‌ی خود نیز اولویت‌های‌تان را مطرح کنید.

• حریم‌شناسی و احترام را در رفتار او جست‌وجو نمایید:

احترام زوج‌ها در زندگی برای یکدیگر و عدم حرمت‌شکنی، مانع کدورت‌های کوچک خواهد شد. آجرهای بی‌احترامی را اگر به سمت یکدیگر نشانه بگیرید، پس از مدتی خانه‌ای وسیع از کینه و دل‌سردی ساخته خواهد شد. باید پذیرفت که هر انسانی، منحصر به فرد است و حریم خود را دارد. از او دامنه‌ی اعتدال حرمت را برای همسرش سؤال کنید و خود نیز در این مورد نظر دهید.

• نظر او را در مورد پیشرفت و رشد در طول زندگی سؤال کنید:

همسران می‌بایستی بستر نرم و مناسبی برای رشد و پیشرفت روزافزون یکدیگر باشند تا به موازات یکدیگر تعالی یابند و راکد نمانند. گاه لازم است که یکی از زوج‌ها به ادامه‌ی تحصیل، یادگیری هنر و یا زندگی در شهری دورافتاده بپردازد، همراهی در این مواقع، ضروری است.

• خواسته‌های مورد نظر خود را بدون شرم، بازگو کنید:

اگر ازدواج در این مقطع سرنگیرد، بهتر از این است که در مرحله‌های بدی، وقتی هزینه‌های عاطفی و اقتصادی بسیاری برای آن انجام شد، به هم بخورد. ملاک‌ها، ارزش‌ها، خواسته‌ها، توقع‌ها و تفکرهای خود را بدون شرم بیان کنید تا تصمیم شما از روی منطقی باشد و زندگی‌تان را با کسی سهیم شوید که بر شما بیفزاید نه این که از داشته‌های‌تان بکاهد.

• به صورت کلی از خود، گذشته و حال خویش صحبت کنید و از همسر احتمالی خود نیز تقاضا کنید که به طور متقابل از خود بگوید. (به جزئیات نپردازد)

اولین نمایی که یک فرد از خود می‌دهد، تصویری است که او از خود دارد، ببینید آیا این تصویر را می‌پسندید؟ آیا میان گذشته و حال او تغییری مثبت مشاهده می‌کنید و آیا این تصویر با آنچه شما از او در ذهن دارید و از همسر آینده‌تان انتظار دارید، مطابقت دارد؟

• از او سؤال کنید که هدفش از ازدواج چیست؟

ازدواج، یک تعامل چندجانبه است و هدف فردی را جوابگو نیست. اگر مرد یا زنی فقط برای فرار از تنهایی، امرار معاش و یا نیاز جنسی و... به ازدواج تن دهد، در راه پرخطری گام نهاده است. او به طور دقیق باید بداند که همسرش، دوست او نیست و فراتر از یک دوست و یا یک حمایت‌کننده‌ی مالی در زندگی‌اش ارزش دارد.

• مسؤلیت‌پذیری او را بسنجید:

می‌توانید با سؤال‌هایی در ارتباط با خانواده و یا دوستان و همکارانش و این که در چه مواقعی با آنان بیش‌تر ارتباط دارد (شادی یا غم) آگاه شوید که او نسبت به کسانی که دوست‌شان دارد تا چه حد احساس مسؤلیت می‌کند و در مواقع اضطراری، اولویت‌ها را برای خود در نظر می‌گیرد یا عزیزانش؟ این سؤال را از خود نیز پرسید.

• اعتماد او را به جامعه و اطرافیانش بررسی کنید:

شک، بدبینی و بی‌اعتمادی، پایه‌های لرزانی را در زندگی زناشویی بنیان می‌نهند. دیدگاه خوش‌بین و امیدوارانه به آینده، زیربنایی برای تلاش مداوم است. پنجره‌ی نگاه او را نسبت به جامعه و اطرافیانش ارزیابی نمایید. آنانی که از سرنوشت گله دارند، درحقیقت از خود گله‌مندند و نمی‌توانند نسبت به اطرافیان خویش، خوش‌بین باشند.

• هماهنگی‌های سلیقه‌ای همدیگر را مقایسه کنید:

زندگی مشترک، نیاز به همکاری، هم‌فکری و همدلی دارد که در صورت درک متقابل، امکان‌پذیر می‌باشد. برای این هم‌آوایی، بهتر است که به صورت نسبی، سلیقه‌های‌تان در یک راستا باشد. پس سلیقه‌های خود را بازگو و نظرهای او را جویا شوید.

• از وضعیت اقتصادی همسر احتمالی‌تان آگاه شوید:

از مهم‌ترین موارد مشکل‌زا در روابط زوج‌ها، عدم شناخت کافی از وضعیت مالی یکدیگر می‌باشد. مهم این است که از هم‌اکنون بدانید که در آینده، خود را باید در چه سطح اقتصادی قرار دهید تا قصری خیالی برای خود تصور نکنید. در رابطه با این گزینه، به گونه‌ای شفاف گفت‌وگو کنید. مهم این است که وضعیت مالی همسر شما اکنون در چه سطحی است نه در آینده.

• نظر او را در ارتباط با تشریک مساعی جویا شوید: